

ANTONI TARABINI

“Caldrà veure si determinats projectes estrella del PP a les Illes quedaran afectats o no. El més sensible i simbòlic pot ser l'autovia Inca-Manacor, causa de rebuig ciutadà, la qual es pensava finançar amb recursos estatals. De la mateixa manera, cal tenir present que els socialistes duien en el seu programa l'aplicació del règim especial de les Balears”

Balears, un terratrèmol polític?

A Balears també s'ha produït un cert terratrèmol polític. El PP continua sent majoritari, però perd vuit punts. Passa de quasi el 54% a un 45,8% dels vots. Al contrari del PSIB-PSOE, que va obtenir els pitjors resultats al 2000 (29,3%), i que ara ha arribat al 39%. D'altra part, la coalició Progressistes (PSM, EU, Verds i ERC), si bé queda a les portes d'obtenir el diputat, disminueix el pes electoral en relació amb el que aconseguiren per separat al 2000. UM, en coalició amb el PP en el Consell de Mallorca, es manté en xifres quasi simbòliques tot i que experimenta un lleuger increment. Com es poden interpretar aquests resultats en clau interna balear més enllà dels factors generals a àmbit estatal?

Una breu anàlisi del vot històric a Balears permet observar com, a partir de 1989, el PP va absorbir gran part del vot del centre sociològic i urbà en detriment del PSIB-PSOE. Aquesta darrera formació va passar d'un 40,2% el 1986 al 29,3% el 2000. Al mateix temps, l'abstenció, que creix a cada ocasió, beneficia el PP. Sembla que el votant “històric” socialista és escassament actiu. Ha canviat alguna cosa el 14-M? La resposta és necessàriament ambigua: sí, si els socialistes de les Illes saben administrar i gestionar adequadament el vot que li torna a arribar no només per causes d'índole pròpia sinó principalment d'ordre general. El factor autòcton podria ser que el PSIB-PSOE ha sabut aglutinar bona part del vot irritat per les polítiques expansionistes del PP en matèria de noves infraestructures.

Per altra banda, i en referència a la coalició Progressistes, sembla que queda clar, a més de raons de vot útil, que en política no sempre dos més dos sumen quatre. Pels seus resultats, i pel disseny de campanya, sembla que l'es-

mentada coalició ha abraçat bàsicament el vot nacionalista i no tant el procedent dels viviers d'EU.

Quines conseqüències poden tenir aquests resultats a Balears? Cal veure si el PP, instal·lat en el poder a quasi totes les institucions illenques, sabrà administrar amb un altre tarannà les seves majories o si continuarà pensant que la concentració de 50.000 persones al carrer no passa de ser un factor quasi irrelevant. És molt possible que la radicalització a les Illes li hagi fet perdre part del vot popular més centrista. També està per veure si Francesc Antich, com a líder del PSIB-PSOE, sabrà articular un projecte polític propi i amb vocació majoritària.

Una conseqüència a la qual també caldrà prestar atenció és si determinats projectes estrella del PP a les Illes quedaran afectats o no. El més sensible i simbòlic pot ser l'autovia Inca-Manacor, causa de rebuig ciutadà, la qual es pensava finançar amb recursos estatals. De la mateixa manera, cal tenir present que els socialistes duen en el seu programa electoral l'aplicació efectiva del règim especial de les Balears (REB), aprovat el 1998 i que resta des d'aleshores completament inoperant. Si s'aplica, pot significar, entre altres coses, que es pot arribar al 50% de descompte en el transport de passatgers residents, a més d'altres avantatges per al món econòmic empresarial.

Està per veure, en fi, si el trasbals polític del 14-M es consolida efectivament a Balears o si només resta com un vot de càstig a les polítiques i actituds del PP a escala estatal.

Antoni Tarabini és sociòleg